

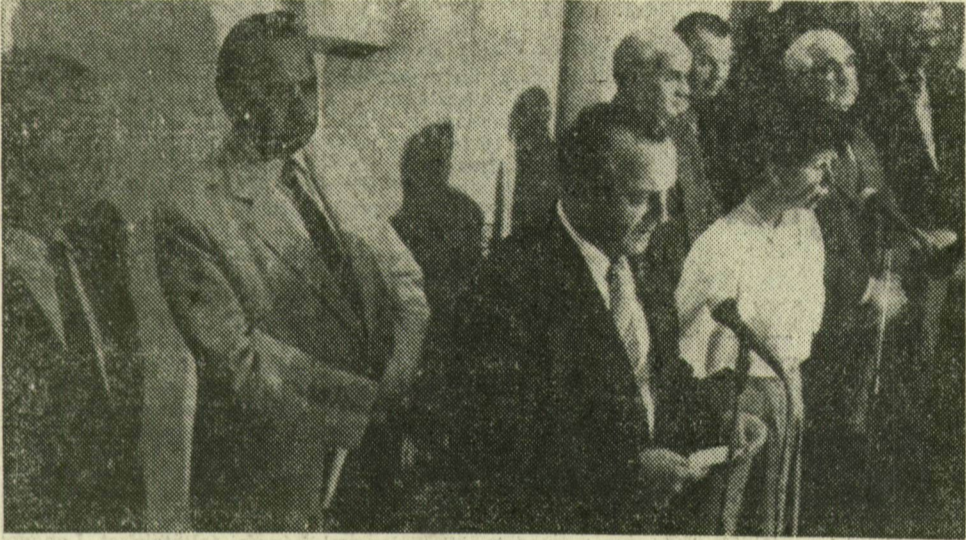

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A Szovjet Kultúra és Tudomány Házában

Megkezdődtek a Csongrád megyei barátsági napok

Ivan Ivanovics Bagyul köszönt a barátsági napok megnyitó ünnepségének résztvevőit. (Fotó: Hauer Lajos — KS)

Budapesten, a Szovjet Kultúra és Tudomány Házának lépcsőcsarnokában Mozart muzsikája szölt; a szegedi Weiner kamarazenekar nyitotta meg a Csongrád megyei barátsági napok rendezvénysorozatát. *Ivan Ivanovics Bagyul*, a szovjet nagykövetség tanácsosa, a Szovjet Baráti Társaságok magyarországi képviselője *magy jelentőségű eseménynek* nevezte a Csongrád megyei bemutatkozást. Ez szimbolikus jelentőségű, hisz az Odessa terület a közel-múltban ünnepte felszabadulása 40. évfordulóját, a Csongrád megyeiek pedig erre az ünnepre készülődnek. Köszöntötte az ünnepi esemény résztvevőit, akik között ott volt *Apró Antal*, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az országgyűlés és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság elnöke, *Győri Imre*, az MSZMP KB tagja, az Országos Közművelődési Tanács elnöke, *Dr. Komócsin Mihály*, az MSZMP KB tagja, a Csongrád me-

gyei pártbizottság első titkára és *Szabó Sándor*, a Csongrád megyei tanács elnöke. Részt vettek az ünnepségen Csongrád megye városainak vezetői: ott volt *Török József*, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és *Papp Gyula*, a szegedi városi tanács elnöke. Eljöttek a barátsági napok nyitóeseményére Csongrád megye *budapesti testvérkerületének*, a *VII. kerületnek* párt-, állami- és társadalmi szerveinek vezetői. A rendezvénysorozatot, *Dr. Koncz János*, a megyei pártbizottság titkára nyitotta meg. Hangsúlyozta, örömmel tölti el a Csongrád megyeiek, hogy *immár hagyománnyá válik* bemutatkozásuk Budapest és rangos intézményében. Szólt azokról a történelmi eseményekről, amelyek *Csongrád megyét és Odessa területet* erős szálakkal kötik össze. Ezután *művészi műsor* következett. Fölléptek a Szegedi Nemzeti Színház művészei, a Canticum kvartett és a Szeged Táncegyüttes. Há-

rom kiállítás nyílt: az egyik fotódokumentumon mutatja be Csongrád megye fejlődését, az elmúlt négy év tized eredményeit; a másik tárlaton kortárs alkotók festményeit és szobrait mutatják be; míg a harmadik gyermekrajzok csokrá.

A Csongrád megyei barátsági napok programja ma, szerdán *találkozókkal, baráti beszélgetésekkel* és a Magyar Rádió irodalmi műsorával folytatódik. Holnap *tapasztalatcsereket* tartanak, zárórendezvényként bemutatja műsorát az Üllési Fonó együttes.

Tegnap a Magyar-Szovjet Baráti Társaság és Csongrád megye vezetői *baráti találkozó* n voltak részt. Ott volt *Apró Antal*, a Társaság elnöke és *Szabó Sándor*, a Csongrád megyei Tanács elnöke. *Bíró Gyula*, az MSZBT főtákará változa a Társaság országos tapasztalatait, kiemelve a magyar és szovjet testvérvárosok, illetve megyék együttműködésének jelentőségét. *Dr. Komócsin Mihály*, a megyei pártbizottság első titkára *Csongrád megye és Odessa terület testvéri együttműködésének tapasztalatait* ismertette. Méltatta a barátsági hetek szerepét egymás jobb megismerésében, a barátságok elmélyítésében.

Csongrád megye

Aratás előtt

Hazánkban rendszerint a Dél-Alföldön, Csongrád megyében indul meg elsőként az „aratási gépezet”. Az idén — az eddigi határszémlel tapasztalataiból ítélve — a nagy mezőgazdasági munka kezdete nyolc-tíz napot késik a sok évi átlaghoz viszonyítva. Valamikor szinte hagyomány volt a búza aratásánál Péter-Pál-napi megkezdése, most viszont az első kombájnok egy hét múlva állhatnak be az ősziárpa-táblákba, s csak július 10. körül vágthatják a búzát. Az érés a legelőrehaladottabb a Duna-Tisza-közi homokvidéken, ahol szűkül az árpa és sárgul a rozs.

Az utóbbi negyedszázad statisztikai adatai szerint Csongrádban két évben volt nagyon korai aratás. Tavaly, amikor június 3-án és 1968-ban, amikor június 8-án indultak meg a kombájnok. Az ennire korai kezdés azonban nem kívánatos, mert azt mindig a kényeszerűség, az aszály diktálta,

ami szinte kizárja a kedvező terméshozamot. Ma már a nyolc-tíz napos késedelem egyáltalán nem jelenti azt, hogy a betakarítás befejezése is halasztást szenved. A rendelkezésre álló mintegy 800 kombájnossal ugyanis 14 munkanap alatt le lehet vágni és el lehet csépelni a csaknem 100 000 hektár kalászt.

A kooperáció is fontos szerepet játszik a betakarításban. Csongrádban, ahol a laza homokföldektől az erősen kötött, fekete földekig újszólván minden talajtípus megtalálható, és a gabonának ennek megfelelően különböző időpontban érnek, különösen nagy lehetőség van arra, hogy kombájnokkal és szállító járművekkel egyaránt kíségtsek egymást a nagyüzemek. Az átcsoportosításnál arra is ügyelnek, hogy a vendégkombájnoknak minél kevesebb utat kelljen megtenniük, illetve üzemanyagot felhasználni üresjárattal az egyik területről a másikra utazva.

Ma: összeül az országgyűlés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa alkotmányunk 22. paragrafusának második bekezdése alapján június 20-ára, mára összehívta az országgyűlést. Legfelső törvényhozásunk napirendjén várhatóan két téma szerepel: a Magyar Népköztársaság 1983. évi költségvetésének végrehajtásával foglalkozó törvényjavaslat, valamint az a beszámoló, amelyet a Külkereskedelmi Minisztérium készített az országgyűlés részére a külkereskedelemlről szóló 1974. évi III. törvény végrehajtásáról.

Zárszámadásunk — vagyis a törvényjavaslat a Népköztársaság tavalyi költségvetésének végrehajtásáról — összhangban volt a mai követelményekkel. Ezt állapították meg az ülészakot megelőző parlamenti bizott-

sági viták során a képviselők. Az üléseken hangsúlyt kapott: gazdasági munkánk fő célja tavaly külső egyensúlyi helyzetünk megszilárdítása, a nemzetközi fizetőképesség folyamatos fenntartása volt, ezért a termelés és a belföldi felhasználás színvonalának, szerkezetének változását ennek a célnak kellett alárendelni. A népgazdasági terv végrehajtását év közben számos külső és belső körülmény nehezítette: egyebek között kedvezőtlenül alakultak a külkereskedelmi árak, romlottak a piaci lehetőségek, az aszály meglehetősen jelentős termés- (és így exportárualab-) kiesést okozott. A gazdaság-szervező munka a teljesítmények fokozására, a kapacitások jobb kihasználására, az aszálykárok enyhítésére, s mindezek eredményeként:

a kivétel növelésére, illetve a takarékos importgazdálkodásra törekedett. A kormányzati szervek intézkedései a beruházási vásárlóerő szűkítésére törekedtek, valamint azt igyekeztek elérni, hogy a lakossági fogyasztás a tervezett keretek között maradjon: A népgazdaság tavalyi fejlődése az alapvető célokat tekintve megfelelt az éves népgazdasági terv és az állami költségvetés előirányzataiban tükröződő gazdaságpolitikai törekvéseknek. A külgazdaság egyensúlyi helyzete javult, nemzetközi fizetőképességünket megőriztük.

A lakosság életszínvonalának alakulását a kapcsolatos célok teljesültek: társadalmi méretekben sikerült megőrizni az elért életszínvonalat, és a lakossági fogyasztás, ha csak szerény mértékben is, de bővült.

Víz, víz, víz...

Jó ütemben épül az Északi vízmű Algyőn

Szegeden az utóbbi években elfelejtettünk, mert szerencsére nem használtunk néhány kifejezést. A „locsolási tilalmat”, a „vízkoriátózt”, a „csak hörög a vízcsap”-ot. Hogy *milyen áron és milyen erőfeszítésekkel* sikerült a legaszályosabb időszakokban is biztosítani a város ivóvízszükségletét, azt csak a vízművek dolgozói tudnak megmondani. Nem tartják ezt dicsekvésre érdemesnek, de azért az *elismerés megilleti őket*. Hiszen naponta 90—100 ezer köbméter víz kell a város nyári biztonságos vízellátásához. S van ennyi. Ma még.

Ezt persze kétféleképpen is érthetjük: *van elég*, de ha megnö — márpedig ez a természetes — a város vízigénye, vajon lesz-e elég? S úgy is fordíthatjuk a szót, *hogy ma még 100 ezer köbméter vizet adhatnak a kutak*, de a jövő év végére *nagyon jobb lesz az összteljesítményük*. Mint arról már korábban is hírt adtunk, az algyői Tisza-töltés mellett, a városközponttól 15 kilomé-

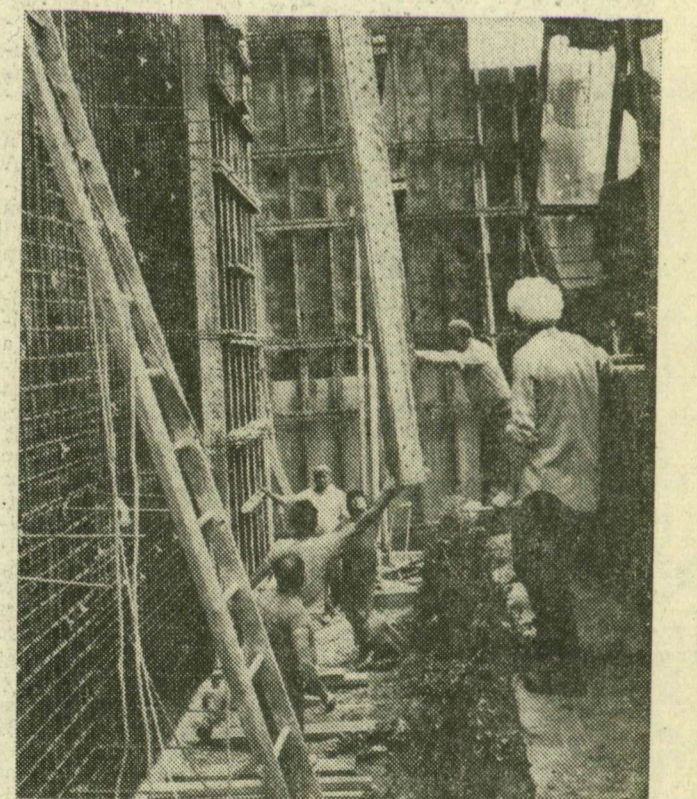
terre épül ugyanis az új vízbázis, az Északi vízmű. Eddig jórészt föld alatti munkálatokról, vezetéképítésről számolhattunk be. Az építkezés mostanában érkezett a látványosabb szakaszába. Élénk narancspirosra festett műanyag házíkok védik már a 15 víztermelő kút az időjárás viszontagságaitól — 270—510 méter mélységben találták a kutatók a víztermelésre alkalmas réteget. Két vezeték fűzi fel a kutakat, melyek naponta 30 ezer köbméter vizet adhatnak. Nem közvetlenül a gerincezetekbe, hanem először a két, egyenként 2500 köbméteres vasbeton tárolómedencébe nyomják a kútszivattyúk az ivóvizet. Ezeket a tárolókat ezekben a hetekben zsaluzzák, betonozzák a KEVIEP brigádjai.

A víz — egyelőre képzeltekben — útját követve a gépházba jutunk, mely jó-

részt elkészült már. Berendezési automatikusap ellenőrzi majd a vízműtelep minden technológiai folyamatát. Így aztán mindössze háromtagú lesz a kezelőkarbantartó személyzet. S hogy a vízművek főmérnökeinek, *Szilléry Lászlónak* kedvenc mondása („a tervező tervez egy évig, a kivitelező épít kettőig, az üzemeltető káromkodik hatvan esztendőig”) ne jöjjön be. Ezáltal szorosan együttműködnek a tervezési és építési folyamatban részt vevők a megbízóval és leendő gazdóval, a szegedi vízművekkel.

A félmilliárd forint értékű beruházás jó ütemben épül. Ugy tervezik, a jövő év végére elkészül, s tehermentesíti a most már teljesítőképesége végső határán termelő többi szegedi vízbázist.

P. K.

A víztároló medencék építését előregyártott zsaluzattal gyorsítják

A falvak népességmegtartó képességéről

A falvak népességmegtartó képességének növelésével kapcsolatos kérdésekről *társadalmi vitát* kezdeményezett a Hazafias Népfront Országos Tanácsa. Az első ilyen tanácskozást kedden tartották meg Óriszentpéteren a jellegzetesen aprófalvas Vas és Zala megye településeinek képviselői.

A megbeszélésen szó esett arról, hogy a falvak lakosságának városokba áramlása, ami világszerte régóta tartó folyamat, hazánkban a múlt század második felében vált jelentőssé. Az elvándorlás üteme a felszabadulás, de kiváltképpen a mezőgazdaság szocialista átszervezése után, a társadalmi és gaz-

dasági változások hatására megyorsult.

Az óriszentpéteri társadalmi vita résztvevői közül többen felvetették: ehhez elősorban arra van szükség, hogy a munkaképes korú népesség képzettségének megfelelően foglalkozási alkalmat találjon helyben, vagy elfogadható ingázási távolságon belül. Javítani kell továbbá a lakáshoz, az egészséges ivóvízhez, a villamos energiához és a közszükségleti cikkekhez való hozzájárulás feltételeit, s ki kell építeni a községek telefonösszeköttetéseit. Nagy hangsúlyt kapott, hogy mérsekelni kell a városi és a községi lakosság teherviseelésében meglevő indokolatlan különbségeket.